

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Sirá György

Cím:

Kapunyitás Alagon

Forrás:

Az Újság

Bp.

1921. 9. 7.

Osztályozás

Tárgy

798.4

Hely

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomt.

KAPUNYITÁS ALAGON.

Már mögöttünk vannak a megyeri napok, már az Erzsébet királyné-uton is sok hamis és jó bélyegzésű pénzünket nyelte el a totalizátor és a buki feneketlen tászkája, de azért az igazi versenyév mégis csak esütőtűkön kezdődött meg. Mert hiába, akárhogy is forgatjuk, csak az az igazi, komoly verseny, mikor az ősz főur rangú szakállát lengeti a szellő a bírói páholyban és mikor a méltóságos Lovaregylet színeit hirdeti a lobogó az árbozokon. Ilyenkor kerülnek napvilágra az istállók feltett kincsei, ilyenkor szállnak nyeregbe a legjobb zsokék, szóval ilyenkor derül ki, hogy ki a legény a gáton. Vagy talán inkább a sikon.

Kora reggel óta kémleltük az eget. De hiába, csak felhőket birtunk a menyboltra varázsolni, melyek alig-alig engedtek utat a langymeleg májusi napocskáknak. Minden félóránál újabb zápor végezte el a pesti utcamosó-hivatal kötelességét és tizenkettő után a legészantabb sportsman is ingadozni kezdett: »Nem lenne okosabb itthon maradni? Végre, nélkülem is lefutják a Nemzeti-Hazaft. Megtakarítom az utiköltséget, nem veszem el a pénzem és nem ázom bőrig.«

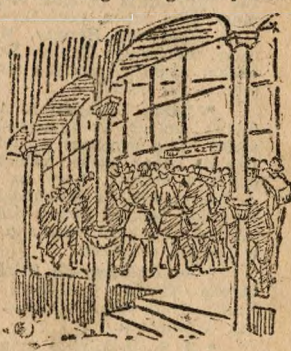
A sok morfondirozásnak pedig az lett a vége, hogy egy óraker sietve bekaptuk az ebédet, loholtunk ki a nyugatihoz, a hol a hat pénztár előtt már szorongtak az emberek és a kik a felbőszakadás előtt nem tudtak hirtelen a homlokzat üvegteteje alá menekülni, nyugodtan túrték a záport, csakhogy le ne keszenek Alagról. Képviselet voltak Budapest muzsikusz cigányai és pinézerei. A plaszironok ugyan nem ragyogtak, de úgy látszik, a versenyelőzködési kodex szabályait a füstösképek szigorúan veszik, mert a legtöbben covercoatban jelentek meg. Sok volt a fejkendő asszony, a vásárcsarnokok népe, nagy volt a tülekedés, a lépcsőkről egymást rántották le az emberek és ott voltak a detektívek is, a kik ismerős zsebtolvajokra s körözés alatt lévő nadjuk; a paradénál öt induló jelent meg: Mamlasz, Coll. Rósskaszatókra és eszlókra vadásztak, mert ezeknek Alag a kodmanelli, Államtitkár, Csajkás és Krix-Krax. A tudósok megszemelelték a telivéreket és kinyilatkoztatták, hogy: »A Mamlasz nagyon vékony, az Államtitkár igen kiesiny, a Coll. Romanelli nem teszi derby-ló benyomását, ellenben a Csajkás és Krix-Krax kifogástalan telivérek.« Mire Coll. Romanelli hamarosan könnyen megnyerte a versenyt, a kis Államtitkár befutott másodikként, megmentve gazdája százezer koronás helyfogadását, a két »kifogástalan küllemű« telivér pedig erős küzdelmet folytattott az utolsó helyért.

A nagy díj után a csepergő esőben lassan-lassan leereszkedett a ködös alkonyat az alagi buczákra. Már alig-alig látnunk a tizes-tizenötös mezőnyök startjait, melyekért hej, de megdörögnek minket a derek bécsiek. Az utolsó versenyben pedig már csak a távnál vehettük ki pontosan, hogy Flesur kibújik a társai közül és mint a harmadik Robert le Diabre-ivadék ma megnyerte a versenyt. Az öreg Ördög Robert büszke lehet a székely gyermekeire. Mire a vonatunk bedöcögött a nyugatiba, az üvegboltozat alatt már szikrázva ragyogtak az ivlámpák.

szóbeszédéből hallotta, hogy a közelében ló...

A ki pedig végül a mellett döntött, hogy a tribünön marad, annak minden idejét és energiáját lekötötte a küzdelem, hogy pozícióját vitész támadói rohamai dacára is megtartsa. Ez a sportsman legalább nem jutott a játékhöz.

Es most, bár ők is növelték a tulzsufoaltságot, valami finom bókkal üdvözölni szeretném a hölgyeket, kik már régen nem jelentek meg a pályán oly tekintélyes számban, mint a mai borongós napon. Bár legvilágosabb, legszínesebb ruhákat otthon hagyták, még így is veszedelmes konkurrensai voltak szinponpában a virító ingekben gubbasztó zsokéknak. A Lovaregylet rekeszeit egészen betöltötték a szépséges grófkisasszonyok, kik között ma igazán szépek is akadtak. Az istállótulajdonosok páholyában, hogy szép hierarchikus rendben haladjunk, ott voltak a futatók női hozzátartozói. A tribünről nem hiányoztak a nevesebb cocottek és a feketekendő kővér nénikék, kik reggelenként libát és zöldséget árulnak a csarnokban. De be kell vallanom, hogy ők voltak a leglelkesebbek és ők vitatták meg a legkomolyabban,

hogy »egy óriással a Coll. Romanellit nyomjuk-e meg vagy a Krix-Kraxot«.

De hogy végre a Nemzeti-Hazaft-díjra is rütorjék, erre a speciálisan magyar futamra, melyben csak olyan háromévesek vehetnek részt, melyeket Magyarországon hozott a világra a manadjuk; a paradénál öt induló jelent meg: Mamlasz, Coll. Rósskaszatókra és eszlókra vadásztak, mert ezeknek Alag a kodmanelli, Államtitkár, Csajkás és Krix-Krax. A tudósok megszemelelték a telivéreket és kinyilatkoztatták, hogy: »A Mamlasz nagyon vékony, az Államtitkár igen kiesiny, a Coll. Romanelli nem teszi derby-ló benyomását, ellenben a Csajkás és Krix-Krax kifogástalan telivérek.« Mire Coll. Romanelli hamarosan könnyen megnyerte a versenyt, a kis Államtitkár befutott másodikként, megmentve gazdája százezer koronás helyfogadását, a két »kifogástalan küllemű« telivér pedig erős küzdelmet folytattott az utolsó helyért.

A nagy díj után a csepergő esőben lassan-lassan leereszkedett a ködös alkonyat az alagi buczákra. Már alig-alig látnunk a tizes-tizenötös mezőnyök startjait, melyekért hej, de megdörögnek minket a derek bécsiek. Az utolsó versenyben pedig már csak a távnál vehettük ki pontosan, hogy Flesur kibújik a társai közül és mint a harmadik Robert le Diabre-ivadék ma megnyerte a versenyt. Az öreg Ördög Robert büszke lehet a székely gyermekeire.

Mire a vonatunk bedöcögött a nyugatiba, az üvegboltozat alatt már szikrázva ragyogtak az ivlámpák.

Sirá György.

Székesfővárosi háziyomda 1920